

PARTIDUL DEMOCRAȚIE, ADEVĂR, ROMÂNISM

www.partiduldar.ro; office@partiduldar.ro

Telefon: 0770718551

IBAN

„Voi lupta până la ultima mea picătură de sânge ca să ai dreptul să nu fii de acord cu mine.”

Ion Ratiu

PROGRAMUL POLITIC AL PARTIDULUI

“DEMOCRAȚIE, ADEVĂR, ROMÂNISM” (DAR)

CUPRINS:

PRIORITĂȚI LEGISLATIVE.....	3
SISTEMUL JURIDIC. DEMOCRAȚIE SOCIALĂ. LUPTA ANTICORUPȚIE.....	6
BĂNCI.....	8
PRESĂ, AUDIOVIZUAL. PARTIDE DE OPOZIȚIE.....	9
INFRASTRUCTURĂ.....	10
INVĂȚĂMÂNT.....	11
SĂNĂTATEA.....	12
AGRICULTURĂ.....	13
ECONOMIA. TRANSPARENȚA PRIVIND CHELTUIREA BANILOR PUBLICI.....	14
FISCALITATEA.....	15
TINERII.....	15
SINDICATE.....	16
SPORT, TURISM.....	18
POLITICA EXTERNĂ.....	18
CULTURĂ.....	19
AU PLECAT DINTRE NOI, NEAPRECIAȚI LA ADEVĂRATA LOR VALOARE.....	19
DIVERSE.....	20
CUVANT FINAL.....	23
JURAMANT MEMBRU DE PARTID (ANEXA 2 DIN STATUT DAR).....	24

PROGRAMUL POLITIC AL PARTIDULUI “DEMOCRAȚIE, ADEVĂR, ROMÂNISM”

Partidul „DEMOCRAȚIE, ADEVĂR, ROMÂNISM” (DAR) este o organizație politică care își propune ca, după obținerea puterii în urma alegerilor legislative, să consolideze democrația prin legile adoptate și să sporească astfel încrederea românilor în instituțiile statului. Prin toate acțiunile partidului se va urmări doar binele general al poporului român, indiferent de etnie, credință, sex, vârstă, apartenență politică.

Pot deveni membri ai partidului doar persoanele care acceptă să depună în prealabil un jurământ pe Biblie sau pe o altă carte sfântă, în funcție de confesiunea religioasă a fiecăruia. Jurământul va fi înregistrat audio-video, în special pentru cei care doresc funcții de conducere, iar textul acestuia este prezentat și la finalul Programului politic DAR. După depunerea jurământului, documentul va fi semnat, iar apoi îi va fi înmănat, plastifiat, noului membru de partid, pentru ca acesta să nu uite cele promise.

Menționăm că programul partidului este redactat într-un limbaj simplu, accesibil unui număr cât mai mare de persoane.

PRIORITĂȚI LEGISLATIVE

1. Dacă va ajunge la putere în urma alegerilor parlamentare, **prima lege** pe care o va adopta Partidul „DEMOCRAȚIE, ADEVĂR, ROMÂNISM” va reglementa **modul de desfășurare a concursurilor pentru selectarea personalului în instituțiile de stat**. Deoarece proiectele legislative pe care le propunem diferă substanțial de abordările de până acum, prezentăm pe scurt principalele prevederi ale acestei legi:

Noua reglementare va exclude posibilitatea ca identificarea candidaților să se facă prin coduri numerice (practică actuală bazată, în opinia noastră, pe o interpretare eronată a prevederilor GDPR). Candidații vor fi identificați prin numele lor complet din cartea de identitate, așa cum considerăm că este firesc.

Tuturor candidaților înscriși la concurs li se va permite să aibă pe masă și să utilizeze toate materialele care au constituit bibliografia oficială. Acestora le va fi interzis accesul la telefoane mobile, calculatoare sau internet.

După expirarea timpului alocat pentru rezolvarea subiectelor, niciun candidat nu va părăsi sala, urmând să se treacă la corectarea imediată a lucrărilor în fața tuturor celor prezenți. Procesul de evaluare va fi proiectat în direct pentru toți participanții, pe un ecran mare, cu ajutorul unui videoproiector asigurat de către organizatori. În urma corectării tuturor lucrărilor, se va întocmi

o listă în ordine descrescătoare a punctajelor, obținându-se o clasificare preliminară a candidaților admiși și respinși.

Concursul nu se va încheia în această etapă. Va urma o fază suplimentară care va avea ca scop, printre altele, să verifice dacă timpul alocat candidaților pentru a răspunde la chestionar a fost stabilit corect. Astfel, o persoană desemnată prin tragere la sorți dintre candidații clasați ca respinși pe lista preliminară va elabora un nou chestionar (pentru asigurarea operativității, se recomandă ca fiecare candidat să se prezinte cu chestionarul deja redactat de acasă), bazat pe aceeași bibliografie și cu același număr de întrebări, adresat unui membru al comisiei care a redactat subiectele. Acest membru al comisiei de concurs (care poate fi selectat, de asemenea, prin tragere la sorți) va trebui să răspundă la întrebările din chestionarul întocmit de candidatul respins, într-un interval de timp egal cu cel oferit inițial concurenților.

Dacă în urma evaluării acestui chestionar membrul comisiei obține un punctaj de trecere, obligatoriu mai mare decât cel al primului candidat respins, concursul va fi validat ca fiind corect, iar rezultatele vor fi afișate conform listei preliminare (în cazul în care există mai multe persoane cu punctaj maxim egal, departajarea se va face prin tragere la sorți).

Dacă membrul comisiei nu obține un punctaj de trecere, concursul se va repeta în întregime, iar persoana respectivă din cadrul comisiei va primi o sancțiune pecuniară.

Prin eliminarea probei de interviu și aplicarea acestui mecanism de control, considerăm că adoptarea unei astfel de legi va garanta deplina corectitudine a concursurilor publice.

2.A doua prioritate legislativă va viza modificarea Constituției (evident, dacă partidul sau alianța din care face parte ar deține majoritatea necesară).

Se va constitui o comisie alcătuită din reputați profesori de drept, profesori din domeniul tehnic, profesori de limba română, care vor avea sarcina de a întocmi, în maximum 2 luni, un nou proiect de Constituție.

Comisia care se va ocupa de redactarea noii Constituții va avea obligația ca, la sfârșitul fiecărei zile de lucru, să afișeze pe un site ciorna (draftul) documentului. Acolo se va putea observa, prin culori diferite, ce text s-a menținut, ce s-a modificat, ce s-a corectat și ce s-a adăugat. Astfel, prin sugestiile venite de la specialiști sau nespecialiști, membrii comisiei vor putea efectua corecțiile „din fașă”, dacă vor considera necesar, fără a mai aștepta sfârșitul perioadei destinate dezbaterii publice.

Se cunosc punctele în care actuala noastră Constituție a fost deficitară, iar în acele locuri ea va trebui corectată sau completată.

Precizăm doar câteva elemente care nu trebuie să lipsească din noua Constituție:

- **Rescrierea** secțiunii referitoare la Curtea Constituțională a României și la atribuțiile acesteia.
- **Interzicerea** numirii conducerii instituțiilor din sistemul juridic (inclusiv Curtea Constituțională și Avocatul Poporului) de către partidele politice, Parlament sau Președintele României.

Parlamentul României trebuie să legifereze astfel încât asociațiile magistraților să-și aleagă din rândurile lor, exclusiv prin vot secret, pe cei mai capabili, corecți și integri reprezentanți.

- **Obligativitatea** ca ministrul justiției să fie apolitic, să aibă o experiență în magistratură de minimum 12 ani și să nu fi făcut parte din niciun partid politic în ultimii 5 ani. Considerăm, de asemenea, că și ministrul învățământului trebuie să fie apolitic.
- **Reducerea** numărului de parlamentari la o valoare stabilită prin comparație cu țări care au o democrație mai veche, după ce se va studia procentul lor de reprezentare a populației.
- **Interzicerea** migrației parlamentarilor („traseismul politic”) de la partidul pe listele căruia au candidat la un altul, sub sancțiunea pierderii mandatului.
- **Modificarea** prevederilor privind imunitatea parlamentară.
- **Introducerea** obligativității alegerii primarilor în două tururi de scrutin (dacă niciun candidat nu a obținut 50% plus unu din voturi în primul tur).
- **Limitarea** la maximum 2 mandate a câte 4 ani pentru toți conducătorii din instituțiile publice de stat (sistemul administrativ, juridic, sănătate, învățământ, bănci, parlamentari etc.) în cadrul aceleiași instituții.
- **Introducerea principiului imprescriptibilității și al răspunderii patrimoniale depline pentru actele de mare corupție, subminare economică și privilegii financiare nejustificate.**

Viitoarea Constituție a României trebuie să garanteze că nimeni nu se poate ascunde în spatele trecerii timpului sau al unor legi strâmbe adoptate în trecut. Dacă legislația europeană stipulează clar că fraudele cu fonduri UE nu pot fi protejate prin termene de prescripție care duc la impunitate, aceeași regulă de aur trebuie aplicată și pentru banii românești. Fondurile europene nu cad din cer, ele sunt compuse și din contribuția cetățenilor noștri. Prin urmare, protejarea bugetului național și a resurselor țării cere o fermitate egală.

Nu va exista clemență sau prescripție pentru:

-Jaf din averea națională și înstrăinarea abuzivă a resurselor subsolului.

-Stabilirea de privilegii salariale nete la stat care depășesc indemnizația Președintelui României.

-Pensii speciale sau privilegii care încalcă flagrant principiul economic fundamental al contributivității.

Trecutul ne-a arătat că, atunci când interesul național o cere, statul poate și trebuie să facă dreptate, eliminând termenele de prescripție pentru fapte care au mutilat destine – așa cum s-a procedat în cazul condamnării crimelor regimului comunist (vezi cazul torționarului Alexandru Vișinescu, condamnat în anul 2016 pentru fapte comise undeva în jurul anului 1950, după legi adoptate după 1989, când termenul de prescripție a crimelor era de 15 ani.). În mod similar, legile adoptate în trecut de aleși care nu au urmărit binele public nu pot fi invocate ca un drept câștigat.

Principiul constituțional al echității și interesul superior al poporului român impun ca statul să poată recupera prejudiciile și să poată corecta anomaliile financiare, indiferent de momentul în care au fost comise. Dreptatea nu expiră niciodată.

- **Reglementarea** posibilității de a folosi inteligența artificială (AI) în justiție pe viitor.

- Noua formă a Constituției va fi supusă dezbaterii publice pentru încă 30 de zile. După acest interval, forma rezultată (eventual modificată în urma corecțiilor făcute de comisie) va fi supusă aprobării poporului român prin referendum.

În paralel cu redactarea noii Constituții, se va analiza și legea referendumului pentru a fi modificată, dacă va fi cazul, astfel încât procesul de aprobare să fie cât mai corect și rapid.

Schimbarea Constituției ar fi un semn că românii s-au deșteptat. Poate că odată cu ea ar trebui înlocuit și imnul României, care și-a pierdut actualitatea.

3. Prioritatea legislativă următoare o reprezintă legea răspunderii magistraților.

Fiindcă orice persoană care muncește poate greși uneori, în oricare loc de muncă din lume, nimeni nu are nimic de reproșat celor care greșesc din cauza volumului enorm de muncă pe care îl au magistrații în momentul actual, a oboselii sau a stresului. Magistrații trebuie însă să răspundă pentru „greșelile” conștiente, dovedite fără echivoc, de pe urma cărora eventual au obținut foloase materiale sau din cauza cărora statul român plătește despăgubiri. În această categorie se încadrează cei care au ținut dosarele în sertar până când faptele s-au prescris, ori procurorii care arestau persoane și apoi, timp îndelungat, încercau să „fabrice” probe pentru că nu le aveau etc.

Dacă va ajunge la putere, partidul DAR va lua toate măsurile ca magistrații să nu mai fie sufocați de numărul mare de dosare din prezent, angajând personal suplimentar, așa cum prevăd normativele internaționale.

4. A patra prioritate legislativă o reprezintă adoptarea unei legi care să oblige toată populația României (de la ultimul cetățean până la Președintele României) să depună, la un moment dat, același pentru toți, o declarație de avere. Despre importanța acestui demers vom vorbi puțin mai încolo.

SISTEMUL JURIDIC. DEMOCRAȚIE SOCIALĂ. LUPTA ANTICORUPTIE

Legile și codurile de procedură care reglementează sistemul juridic trebuie modificate astfel încât durata proceselor din România să se reducă semnificativ, după modelul altor țări. Niciun proces nu ar trebui să dureze mai mult de un an.

Legile trebuie redactate într-un limbaj cât mai simplu și clar, astfel încât sintagma „la doi juriști există trei păreri” să devină „patru juriști, o singură părere”. În acest mod, actele normative nu ar mai necesita instrucțiuni de aplicare. Suntem conștienți că este mult de lucru în acest sens, dar obiectivul nu este imposibil de realizat.

Dacă au probe, procurorii trebuie să trimită dosarul în judecată; dacă nu le au, să le strângă, însă fără a ține în arest preventiv, timp îndelungat, persoane care pot fi nevinovate.

Politicul nu trebuie să aibă niciun rol în numirea persoanelor în conducerea instituțiilor din sistemul juridic. Cei aleși la conducerea acestor instituții trebuie să aibă o activitate în domeniu de cel puțin 12 ani, evaluată pozitiv și respectată de colegii magistrați. La întrunirile în care se aleg magistrații pentru funcții de conducere, reprezentanții partidelor trebuie să participe obligatoriu doar în calitate de observatori.

Un alt demers necesar este ca sentințele rămase definitive, pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție, să fie integrate într-o bibliotecă electronică publică. Acestea ar trebui să constituie izvor de drept (precedent judiciar) pentru toate instanțele din România care judecă spețe similare. În acest fel s-ar evita situațiile absurde în care o instanță din orașul X se pronunță într-un fel, iar o alta, din orașul Y, total diferit pe aceeași problemă.

Ne dorim să legiferăm ca persoanele care vor să devină magistrați să fi obținut în liceu o medie generală la matematică de cel puțin 8,00 (calculată ca medie aritmetică a celor patru ani de studiu). În opinia noastră, acest criteriu demonstrează un raționament logic solid, garantând decizii corecte. Am întâlnit hotărâri diametral opuse pe aceeași speță, date de magistrați curați, dar care au demonstrat un raționament deficitar.

În plus, vom înființa un Departament de Simulare Practică a Legilor, care va testa aplicabilitatea fiecărui act normativ înainte de promulgare. Scopul nostru este de a elimina situațiile regretabile în care adoptarea unei legi este urmată imediat de ordonanțe sau modificări menite să o corecteze.

Chiar dacă nu vom detalia aici strategia, odată ce vom obține majoritatea parlamentară, vom înființa un departament specializat în anchetarea abuzurilor și a fraudelor economice comise în dauna poporului român după 1989, ajungându-se până acolo încât Parlamentul României a fost folosit ca paravan de protecție pentru aprobarea selectivă a unor contracte păguboase de privatizare.

Deși de ani buni se știe că cel mai mare salariu din sectorul public trebuie să fie cel al Președintelui României, sub protecția statului, diverse persoane au încasat venituri de zeci de ori mai mari, folosind tertipuri precum sporurile, bonusurile sau indemnizațiile speciale. Miniștrii de finanțe au asistat pasivi la creșterea acestor bugete salariale fără a lua măsuri. Acești bani au fost luați de la stat, adică din buzunarul nostru, ducând România în pragul colapsului economic. Veniturile obținute prin aceste mecanisme trebuie recuperate integral, cu dobândă, în vistieria statului.

Trebuie luate măsuri ferme împotriva tuturor celor care au devalizat averea națională, iar pedepsele lor trebuie să fie un exemplu dur pentru viitor.

Abia după ce întreaga populație a României va depune declarația universală de avere se va descoperi unde au ascuns politicienii corupți averile (pe numele unor rude, prieteni sau interpuși). În trecut, când s-a mai propus acest demers, clasa politică a reacționat vehement, invocând pretexte logice. Doar când fiecare cetățean va depune această declarație la un moment zero vom putea vorbi despre o adevărată luptă anticorupție, urmată de confiscarea averilor nejustificate.

După adoptarea noii Constituții, vom legisla ca demnitarii să rămână obligați să depună la A.N.I. (Agenția Națională de Integritate) inclusiv declarațiile de avere ale soților/soțiilor. Cine refuză transparența este liber să părăsească sistemul bugetar și să activeze în mediul privat.

BĂNCI

Sub oblăduirea lui Mugur Isărescu, care se află la conducerea Băncii Naționale de peste 35 de ani – considerat de unii un fel de zeu bancar, dar de noi, unul dintre cei mai mari inamici ai poporului român – sistemul bancar a operat fără o supraveghere riguroasă din partea autorităților. Acest manager a asistat pasiv la modul în care băncile multinaționale din România și-au externalizat anual mare parte a profitului, fără să ia vreo măsură. De asemenea, a tolerat jocurile băncilor cu indicele ROBOR (prin înțelegeri de tip cartel), împovărând artificial românii cu rate uriașe la credite.

Guvernatorul a priorizat constant protejarea băncilor străine în detrimentul bunăstării poporului român. De exemplu, în urmă cu câțiva ani, când francul elvețian a crescut spectaculos, BNR nu a intervenit pentru a sprijini cetățenii cu credite ipotecare. De teamă să nu destabilizeze sistemul bancar, a permis ca mii de familii să fie ruinate. Spre deosebire de noi, vecinii noștri unguri, confrunțați cu aceeași criză a francului elvețian, au legisla conversia creditelor în moneda națională (forint) la cursul istoric din momentul acordării. Sistemul bancar maghiar nu s-a prăbușit, iar premierul Viktor Orbán a demonstrat viziune de stat, spre deosebire de liderii noștri, pe care istoria îi va reține doar ca pe niște profitori oportuniști.

Mai mult, fără să deținem probe concrete, considerăm că Mugur Isărescu s-a implicat discret în politică prin pârghiile cursului valutar, sugerând indirect populației în ce direcție să voteze. Având în vedere aceste exemple, dorim ca prin noua Constituție să limităm mandatele în toate funcțiile publice de conducere la maximum două, a câte 4 ani fiecare. Sub această conducere prelungită au falimentat cel puțin 11 bănci, fără să se tragă învățăminte pentru viitor.

În România, băncile oferă dobânzi derizorii la depozite și dobânzi uriașe la credite, comparativ cu restul Europei. Ni se spune că acest lucru se întâmplă din cauza riscului de țară, adică a calificativelor pe care ni le oferă agențiile de rating. Dacă este așa, cum se face că diviziile din România ale băncilor multinaționale înregistrează cele mai mari profituri comparativ cu diviziile din alte țări? Acest lucru se întâmplă, în opinia noastră, deoarece BNR oferă o legislație permisivă împovărării celor care au credite din țara noastră, Guvernatorul BNR având ca preocupare principală doar aceea de a fi cel mai longeviv guvernator din lume.

Dacă vom ajunge la putere, vom încerca să transformăm sistemul bancar într-un motor al economiei naționale. Dobânzile trebuie aliniate la media europeană. În prezent, activitatea băncilor se rezumă la atragerea economiilor populației pentru a le investi comod în titluri de stat, ignorând creditarea economiei reale.

Procesul de analiză a unui credit (*due diligence*) obligă companiile să furnizeze planuri de afaceri detaliate, studii de fezabilitate și proiecții financiare. Băncile acordă finanțarea doar după ce își dau acordul oficial asupra viabilității proiectului. Cu toate acestea, în cazul în care proiectul eșuează din motive economice obiective, întreaga povară financiară și juridică (executări silite, insolvență, faliment) este suportată exclusiv de debitor (firmă și garanți).

Această asimetrie contractuală descurajează inovația și antreprenoriatul. Din moment ce banca acționează ca un cenzor și un validator al viabilității proiectului, este echitabil ca aceasta să își asume o cotă-parte din riscul de eșec, penalizând eventualele erori de evaluare proprii.

Dacă vom ajunge la putere, vom legifera un parteneriat real între bănci și clienți. Dacă un credit devine neperformant din motive obiective, banca trebuie să-și asume partea ei de responsabilitate și să suporte o cotă-parte din pierdere, din moment ce a analizat și a aprobat proiectul.

O soluție la această problemă ar putea fi obligativitatea creării unui Fond de Garantare co-finanțat de bănci din profiturile bancare, care să preia o parte din povara creditelor neperformante atunci când se dovedește că planul de afaceri a fost nerealist, dar aprobat de bancă.

Totodată, vom interzice perceperea de comisioane pentru conturile inactive în care există sold pozitiv; este inacceptabil ca băncile să epuizeze banii uitați în conturi sub pretextul costurilor de administrare.

În momentul de față, România se împrumută la dobânzi extrem de mari, invocându-se aprecierile agențiilor internaționale de rating. Nu înțelegem de ce s-a evitat contractarea de credite de la instituții bancare din China (asa cum a făcut Ungaria împrumutand peste 2 miliarde de EUR), care oferă dobânzi atractive. Dacă acest lucru nemulțumește liderii UE, trebuie să le reamintim că situația grea a României este provocată, parțial, și de politicile de la Bruxelles (cum ar fi gestionarea vaccinării anti-COVID, măsurile economice legate de Ucraina, politicile agricole etc.).

PRESĂ, AUDIOVIZUAL. PARTIDE DE OPOZITIE

Presa și audiovizualul trebuie să aibă un rol extraordinar de important în societate. Ele ar trebui să reprezinte a patra putere în stat. Din păcate, în momentul actual nu mai avem presă și audiovizual independente. Pentru a încerca să oferim poporului român o sursă de informare cât mai obiectivă, considerăm că trebuie să existe măcar un post de radio și unul de televiziune, al căror personal, angajat prin concursuri, să fie plătit din bugetul de stat și subordonate Academiei Române.

Membrii CNA (Consiliul Național al Audiovizualului) trebuie să nu mai fie numiți de Parlamentul României ci tot de Academia Română.

Așa cum oamenii au nevoie de oxigen, la fel trebuie să conștientizăm că societatea are nevoie de partide de opoziție puternice. Puterea te poate îmbăta, iar rolul partidelor de opoziție, printre altele, este și acela de a „te aduce cu picioarele pe pământ”. Nu vom susține NICIODATĂ (cum au făcut unii politicieni de-a lungul timpului) închiderea unor posturi de televiziune, de radio, a unor publicații sau partide. Totdeauna din luptele de idei, de păreri, apare progresul. Ești conștient de acest lucru doar dacă vrei binele poporului român. Vrei să închizi posturi de televiziune, radio, publicații sau partide doar atunci când ai venit la putere să te îmbogățești și te deranjează să auzi alte voci care te demască sau îți arată că nu pui mai presus binele poporului român.

Pentru a face ca opoziția să fie cât mai puternică, dacă vom ajunge să deținem puterea, printre alte măsuri, vom legifera ca persoanele care vor să fie alese la alegerile locale sau parlamentare să nu mai aibă nevoie de un număr mare de semnături (cum este în prezent), ci de un număr de semnături asemănător cu cel din celelalte state cu democrație avansată.

Vom legifera ca fiecare partid politic din România și toate instituțiile politice din țară (Camera Deputaților, Senat, sedii de partide etc.) să aibă afișat la vedere, în sediile lor, scris cu majuscule, următorul citat celebru al lui Ion Rațiu:

„Voi lupta până la ultima mea picătură de sânge ca să ai dreptul să nu fii de acord cu mine.”

În acest moment, la circa 35 de ani de la Revoluție, mulți au uitat acest lucru, iar dacă ai o altă părere decât a lor, ești catalogat în fel și chip: pro-rus, pro-dracu', pro-lacu'... pentru a te determina să nu mai ai curajul să spui vreodată ceva.

În momentul actual, considerăm că libertatea de exprimare (față de momentul Revoluției din 1989) a fost redusă foarte mult, iar dacă vom ajunge la putere, trebuie să eliminăm toate obstacolele care au fost puse în acest sens, pentru a se reveni la normalitate.

INFRASTRUCTURĂ

Prin politicile noastre, vom sprijini construirea de autostrăzi în România. Pentru aceasta, trebuie făcute multe schimbări la CNAIR (Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere), care trebuie să explice de ce costurile pentru construirea unui kilometru de autostradă la noi sunt cele mai mari din lume. Răspunsul cred că este ușor de dat: pentru că s-a furat masiv...

Pentru construirea de autostrăzi, am dori să facem apel la firmele chinezești, care lucrează ieftin, repede și bine, dar au un „mare defect”: nu dau șpagi celor cu care semnează contracte.

Dacă politica noastră de a lucra în acest domeniu cu China va veni în conflict cu politica stabilită la nivelul UE, trebuie să le spunem cu tărie liderilor din conducerea UE că acest lucru ne avantajează și că există alte state din Uniune, mai dezvoltate decât România, care au relații economice cu China, ocolind directivele UE.

Povara fiscală și tarifele RCA au atins cote aberante, fiind cele mai mari din Europa. Autoritatea de Supraveghere Financiară (ASF), în afară de a-și aloca sume uriașe pentru salarii, nu a făcut

nimic în materie de reglementări eficiente, ajungându-se ca polița RCA să devină o taxă pe supraviețuire. Când costul asigurării unui camion depășește profitul generat de acesta în câteva luni, lucrurile nu sunt în regulă. La acestea se adaugă prețul combustibilului și taxele de drum care cresc constant, fără ca firmele sau cetățenii să primească ceva în schimb în ceea ce privește calitatea infrastructurii. De ce tot în România diviziile firmelor de asigurări fac cele mai mari profituri din țările europene? De ce la noi sunt cele mai mari prețuri ale combustibililor din Europa? Dacă vom ajunge la putere, vom încerca să desființăm ASF-ul (instituție care, alături de altele precum ANRE, Consiliul Concurenței și BNR, a devenit un stat în stat) și să înființăm o altă instituție, care să funcționeze după modelele din țările europene dezvoltate din punct de vedere economic.

INVĂȚĂMÂNT

Problema învățământului este una dintre cele mai importante, dar, în același timp, foarte greu de rezolvat. Absolut toți miniștrii învățământului care s-au perindat pe la acest minister, de la Revoluție până în prezent, au ținut fiecare să modifice ceva și nu au ținut cont de faptul că poate a fost ceva bine și la ministrul anterior. Toți au făcut schimbări încât au bulversat profesorii, elevii și părinții, iar calitatea învățământului în acest moment este jalnică. În cei 37 de ani care au trecut de la Revoluție, s-au succedat la Ministerul Învățământului 33 de miniștri, iar fiecare ministru și-a început mandatul printr-o schimbare.

Ne-am pus mari speranțe în Pactul pentru educație din timpul președintelui Traian Băsescu, semnat în 2008 de absolut toate partidele politice din România de la acel moment, care prevedea pașii de urmat și obiectivele de atins în învățământ pentru o perioadă de 20 de ani. De așa ceva avea nevoie România: ca toate partidele să fie de acord cu un document pe care să-l respecte o perioadă mai îndelungată de timp și să nu schimbe, de la an la an, câte ceva. Nu a existat seriozitate din partea partidelor, iar acel pact a reprezentat doar „vorbe goale, scrise pe hârtie”.

Președintele Klaus Iohannis, care i-a succedat la putere lui Traian Băsescu, s-a simțit probabil jignit în orgoliul său de profesor și a venit cu alt program, „România educată”, care nu numai că a fost un eșec, dar a dăruit și ce începuse să meargă bine înainte.

Dacă acum am fi la putere, nu am ști ce numire să facem la acest minister. Ar fi penibil ca cel numit de noi să înceapă și el cu schimbări din secunda unu, fără să cunoaștem în totalitate problemele. Vom lansa un Audit Național al Sistemului Educațional, realizat de experți internaționali independenți, pentru a stabili o strategie fixă pe 20 de ani.

Imediat după Revoluție, România a fost vizitată de reprezentanții Băncii Mondiale, pentru că luasem niște împrumuturi. Specialiștii în învățământ ai Băncii Mondiale, care aveau avantajul că observau problemele din educație din mai multe țări, ne creionaseră atunci niște direcții de urmat, care au fost apreciate de personalități de prestigiu din țara noastră. Poate ar fi bine să le recitim.

Nu avem în această clipă o soluție pentru rezolvarea problemelor, dar ce știm sigur sunt următoarele:

- Învățământul românesc este subfinanțat;
- În încercarea de a stabili un nou pact pentru educație pentru o perioadă de zeci de ani, trebuie să se țină cont și de părerea elevilor, în special a celor care au obținut rezultate remarcabile, adică a olimpicilor;
- Profesorii reprezintă categoria profesională care a fost cea mai mințită de către guvernării care le-au promis ceva, iar apoi nu s-au ținut de cuvânt;
- Numărul de materii pe care le studiază elevii trebuie micșorat în funcție de profilul unității de învățământ la care studiază;
- Cadrele didactice ar trebui să încerce să fie mai coerente în revendicări deoarece, în momentul actual, din cauza numeroaselor sindicate din învățământ, acestea „cântă” pe mai multe voci, iar problemele lor nu sunt soluționate.

Credem că există o legătură direct proporțională între calitatea învățământului românesc și calitatea majorității oamenilor politici din partide.

Considerăm că ministrul educației trebuie să fie apolitic. În acest fel, dacă va fi aleasă o persoană potrivită, există șansa ca, la schimbarea guvernelor, aceasta să fie menținută în funcție.

SĂNĂTATEA

Dezvoltarea economică a unei țări este strâns legată de starea de sănătate a populației. Deși de la an la an sumele alocate sănătății de la bugetul de stat au crescut, acestea tot nu sunt suficiente. Considerăm că încă se mai risipesc bani prin achizițiile publice. Este greu de găsit o soluție pentru a mai diminua risipa câtă vreme cel mai ieftin produs nu este și neapărat bun.

Vom încerca să ne inspirăm din modelul țărilor mai dezvoltate și să observăm dacă ele au găsit soluții la aceste probleme.

Chiar dacă apreciem că salariile medicilor sunt aproximativ bune, în raport cu salariile tuturor celorlalte categorii profesionale din țara noastră, încă ne pleacă mulți medici să lucreze în afara țării. Trebuie găsite soluții la această problemă (vorbim de absolvenții de la facultățile de stat), fiindcă nu este corect ca un stat să cheltuiască bani cu formarea unui medic (și nu bani puțini), iar un alt stat să beneficieze de pe urma acestui lucru.

Trebuie legiferat astfel încât medicii să fie plătiți după performanță. Nu se poate pune semnul egalității între veniturile salariale lunare ale doi medici cu același grad profesional, în același interval de timp, atunci când unul dintre ei a avut un număr dublu de pacienți decât celălalt.

Dacă vom ajunge la putere, vom legifera ca populația să fie obligată să efectueze un număr de investigații anuale, deoarece costă mai puțin să previi decât să tratezi o boală.

Considerăm că salariile personalului medical (altul decât medicii) sunt ușor rămase în urmă și ar mai trebui ajustate, atunci când bugetul de stat va permite acest lucru.

AGRICULTURĂ

Agricultura este una dintre cele mai importante ramuri ale economiei românești, căreia va trebui să-i acordăm o atenție deosebită. Pe lângă faptul că poate asigura hrana întregii populații, ea poate deveni și o sursă importantă de alimentare a bugetului de stat prin exporturile de mărfuri.

În cele ce urmează, vom analiza și propune soluții pentru o parte dintre problemele majore cu care se confruntă agricultura românească, printre care menționăm:

- **Neadoptarea unor măsuri stricte privind importurile de cereale ucrainene**, spre deosebire de statele vecine (Polonia, Ungaria și Slovacia), care au implementat restricții pentru a-și proteja producătorii autohtoni în fața prăbușirii prețurilor locale.
- **Afectarea severă a sectorului zootehnic** prin răspândirea unor epidemii majore, precum pesta porcină africană și gripa aviară, context care generează suspiciuni în rândul producătorilor cu privire la gestionarea și originea acestor focare.
- **Lipsa unui sprijin financiar adecvat pentru fermieri** în perioade de criză sau de secetă severă; o măsură necesară ar fi, de exemplu, acordarea unei perioade de grație pentru creditele agricole, pentru a evita falimentul generalizat din sector.
- **Concurența neloială de pe piața de retail**, favorizată de o protecție insuficientă a pieței alimentare naționale de către autorități, fapt ce permite marilor lanțuri comerciale să promoveze produsele din import în detrimentul celor românești, proaspete.

Trebuie să prioritizăm refacerea sistemelor de irigații, iar prin politicile economice trebuie să încurajăm creșterea animalelor în gospodăriile individuale, redarea în circuitul productiv a suprafețelor agricole părăsite, precum și cultivarea cerealelor și a legumelor.

Prin politicile economice pe care le vom implementa, urmărim ca România să redevină un producător major de îngrășăminte chimice, erbicide și semințe agricole, reducând astfel dependența totală de importuri și protejând securitatea alimentară națională.

Considerăm că fermierii români au fost defavorizați față de fermierii din alte state membre UE prin faptul că nivelul subvențiilor pentru România a fost mult mai mic decât în alte țări. Acest lucru s-a întâmplat chiar în momentul în care țara noastră l-a avut pe Dacian Ciolos în funcția de comisar european pentru agricultură. Cunoaștem faptul că un comisar UE, odată ales, trebuie să fie echidistant față de toate țările Uniunii, dar lucrurile nu au stat așa: România nu s-a aflat printre statele favorizate de politica acestuia, cum a fost, de exemplu, Franța.

ECONOMIA. TRANSPARENȚA PRIVIND CHELTUIREA BANILOR PUBLICI

Dacă statul nu poate ajuta economia să se dezvolte, măcar să nu o încurce. Până acum, acțiunile lui au avut ca rezultat a doua variantă. Firmele nu au putut să-și proiecteze un plan de afaceri pe un termen mai îndelungat sau nici măcar pe un an, deoarece acțiunile haotice ale statului, prin legislația adoptată, au făcut mult rău mediului de afaceri și economiei noastre.

Pe viitor, noi vom face ca acest lucru să nu se mai întâmple, iar dacă vom dori să aducem modificări legislației, vom purta un dialog cu companiile, cărora le vom anunța intenția cu mult timp înainte, nu de pe o zi pe alta. Ideal ar fi să găsim o linie comună, convenabilă ambelor părți.

Companiile românești reprezintă motorul economiei naționale, activitatea acestora susținând direct bugetul de stat din care sunt plătite salariile din sectorul public.

Toate instituțiile de control (precum ANAF, ANPC, ITM sau Garda de Mediu) ar trebui să publice pe site-urile oficiale un **Ghid de bune practici (îndrumar)**, accesibil tuturor operatorilor economici. Acest document ar trebui să cuprindă totalitatea măsurilor pe care o societate trebuie să le implementeze pentru a funcționa legal și pentru a evita sancțiunile. **Nicio autoritate nu ar trebui să aibă dreptul de a aplica amenzi dacă fapta respectivă nu este prevăzută în mod explicit în acest îndrumar**. De asemenea, propunem extinderea Legii Prevenirii (Legea nr.270/2017), astfel încât **nicio primă abatere să nu mai fie sancționată direct cu amendă**, ci exclusiv cu avertisment și un termen de remediere.

De exemplu, ÎNDRUMAR-ul emis de ANAF ar trebui să specifice clar ce documente trebuie întocmite, oferind modele completate pentru chitanțe, avize sau facturi, precum și calendarul exact al raportărilor fiscale obligatorii.

În plus, statul ar trebui să pună la dispoziția microîntreprinderilor, în mod gratuit, un software de contabilitate de bază. În acest fel, micii antreprenori, ghidați de îndrumările oficiale, își vor putea gestiona singuri evidența financiară, eliminând costurile suplimentare cu aplicațiile comerciale.

Considerăm că transformarea instituțiilor de control din organe punitive în parteneri de îndrumare ar stimula economia. Sumele economisite din amenzi ar putea fi redirectionate de companii către investiții, generând pe termen lung încasări mult mai mari la bugetul de stat.

Așa cum vom adopta, dacă ajungem la putere, legislația privind desfășurarea concursurilor și selecția de personal pentru unitățile bugetare (despre care am vorbit mai sus) — în urma căreia vom avea concursuri 100% corecte, făcând imposibile angajările la stat pe pile sau șpăgi —, la fel vom adopta o legislație pentru licitațiile publice, astfel încât să nu mai existe nici măcar o suspiciune că licitațiile nu au fost corecte.

Vom legifera astfel încât să existe o transparență totală în ceea ce privește salariile, achizițiile și cheltuielile din toate unitățile de stat. **Vom obliga, prin lege, ca toate instituțiile publice**

(primării, consilii județene, agenții naționale, Camera Deputaților, Senat etc.) să afișeze la vedere, pe site-ul lor, un user (doar cu drept de citire) și o parolă cu ajutorul căreia, oricând, orice cetățean să poată verifica ce salarii sunt în acea unitate (cu nume și prenume), pe ce s-au cheltuit banii, de unde s-au achiziționat mărfurile ori serviciile și la ce preț. Cei interesați de astfel de informații nu vor mai trebui să le ceară, ca până acum, prin adrese la care instituțiile răspundeau sau nu în termen de 30 de zile.

Dacă vom ajunge la putere, vom legifera ca furnizorii de apă, energie electrică, gaze și telefonie să atenționeze clienții (prin SMS, e-mail sau apeluri telefonice) atunci când constată că consumul zilnic a depășit media consumului zilnic din ultimul an sau a depășit consumul maxim zilnic pe care clienții l-au comunicat furnizorului la semnarea contractului de furnizare. În acest fel s-ar evita situațiile neplăcute în care anumiți clienți au primit facturi uriașe fie pentru că s-au defectat contoarele, fie pentru că s-au spart anumite conducte ori din alte cauze, ajungându-se în instanță și pierzându-se mult timp și mulți bani.

FISCALITATEA

Prin politicile noastre, vom încerca să reducem poverile fiscale care apasă în prezent pe umerii companiilor. Vom legifera ca statul să aibă același statut cu firmele și persoanele fizice în ceea ce privește datoriile: în măsura în care acesta are dreptul să calculeze dobânzi și penalități la sumele pe care contribuabilii i le datorează, la fel și firmele ori persoanele fizice să aibă dreptul să calculeze dobânzi și penalități la sumele pe care statul trebuie să le restituie.

O măsură ideală ar fi reducerea taxelor și impozitelor, care, în special în zona costurilor cu forța de muncă, sunt superioare multor state europene. Totuși, neavând pârghiile decizionale guvernamentale și accesul direct la execuția bugetară, este dificil de estimat în acest moment unde, cu cât și în ce ritm pot fi aplicate aceste relaxări fiscale fără a dezechilibra bugetul.

TINERII

Se cunosc principalele probleme ale tinerilor: locul de muncă, locuința și întemeierea unei familii. Pentru a le rezolva, va trebui poate să ne inspirăm din bunele practici ale altor state și să vedem cum le adaptăm la realitățile noastre:

- **În privința locuințelor**, ne putem inspira din modelul implementat în Singapore, care a rezolvat această problemă pentru tineri printr-un sistem unic de capitalism de stat, numit HDB (*Housing & Development Board*);

- **Pentru piața muncii și sprijinirea familiei**, exemple de succes sunt Germania – prin sistemul său dual de învățământ și muncă (*Ausbildung*) – dar și țările nordice (Danemarca, Suedia), recunoscute pentru flexibilitatea pieței muncii și protecția socială extinsă.

Dacă vom reuși să sprijinim tinerii prin asigurarea de locuințe, locuri de muncă și politici care să le redea încrederea în instituțiile statului, cu siguranță nu vor mai fi mulți cei care să își dorească să plece în afara țării. Dacă am rezolva aceste probleme, am soluționa-o și pe cea privind politica demografică. Cum vom realiza exact acest lucru nu știm în detaliu, dar, dacă le vom oferi tinerilor încredere în instituțiile statului, ideile de sprijin ar putea veni chiar de la ei, întrucât din partea noastră există o disponibilitate maximă.

SINDICATE

Sindicatele ar trebui **să apere drepturile și să promoveze** interesele profesionale, economice și sociale ale lucrătorilor în raport cu angajatorul, **fiind un scut împotriva abuzurilor**.

În prezent, legislația din România garantează libertatea de organizare sindicală, însă lasă complet nereglementată durata și numărul de mandate pe care o persoană le poate exercita în fruntea unui sindicat, a unei federații sau confederații. Această lacună legislativă a dus la apariția fenomenului de „lideri sindicali pe viață”, unii ocupând aceleași funcții de conducere de peste 20-30 de ani. Această perpetuare la putere blochează primenirea structurilor sindicale, descurajează tinerii salariați să se implice și rupe conducerea sindicatelor de realitățile zilnice, de la firul ierbii, pe care le trăiesc angajații de rând.

Dacă Partidul DAR va ajunge la putere, **dorim să modificăm și să completăm Legea** dialogului social (Legea nr. 367/2022), în scopul limitării mandatelor organelor de conducere ale organizațiilor sindicale la **maximum două mandate de câte 4 ani**. Prin aceasta, urmărim binele superior al salariaților români, care reprezintă majoritatea activă a cetățenilor acestei țări.

PRINCIPIILE DEMOCRATICE NU TREBUIE SĂ SE OPREASCĂ LA UȘA SINDICATULUI!

Argumentele de bază sunt:

- **Prevenirea fenomenului de „oligarhie sindicală”:** Ocuparea aceleiași funcții pe perioade nedeterminate poate favoriza complacerea, birocratizarea și, în unele cazuri, crearea de rețele de interese personale sau politice în detrimentul intereselor reale ale membrilor de rând.
- **Dinamică și negociere mai eficientă:** Limitarea la maximum 2 mandate de câte 4 ani asigură o rotație sănătoasă a cadrelor. Liderii noi vin cu energie proaspătă, idei moderne de negociere a contractelor colective de muncă și o mai mare deschidere către realitățile economice actuale.
- **Reprezentativitate autentică:** Schimbarea periodică a conducerii garantează că deciziile reflectă nevoile actuale ale salariaților (ex. digitalizare, flexibilitate, noi riscuri de sănătate în muncă), nu viziuni încremenite în timp.

Considerăm că prin această inițiativă legislativă nu se încalcă Constituția României, care stipulează în Articolul 9 că sindicatele se înființează și își desfășoară activitatea potrivit statutelor lor, „în condițiile legii”, și nici Convenția OIM nr. 87, deoarece statul nu intervine în deciziile zilnice, în patrimoniul sau în politicile sindicatului.

Statul doar stabilește un cadru general de funcționare democratică, exact așa cum o face în cazul altor entități juridice fundamentale (ex. Președintele României, primarii, rectorii universităților sau membrii unor consilii de administrație). Dacă pentru funcțiile publice de maximă importanță limitarea mandatelor este văzută ca o garanție a democrației, aceeași regulă trebuie aplicată și partenerilor sociali care gestionează destinele a milioane de angajați. Limitarea mandatelor nu este o îngrădire a libertății, ci o garantare a dreptului membrilor de a alege și de a fi aleși în mod real.

Adoptarea prezentei propuneri legislative va conduce la:

- Creșterea încrederii cetățenilor români în instituția sindicală (în prezent afectată de percepția publică privind inamovibilitatea liderilor).
- Stimularea meritocrației și a implicării tinerilor în dialogul social.
- Democratizarea reală a structurilor de reprezentare a muncii în România.

Tot prin acea lege pe care o vom adopta dacă vom ajunge la putere, dorim să obligăm conducerile tuturor organizațiilor sindicale ca, **cu o periodicitate de 3 sau 6 luni**, să comunice fiecărui membru de sindicat prin e-mail – sau, dacă acest lucru nu este posibil, să afișeze în loc public – modul în care au fost cheltuiți banii sindicatului, însoțit de **copii ale extraselor de cont curent sau copii după registrele de casă**. Neîndeplinirea acestei obligații de transparență în cheltuirea fondurilor sindicale va conduce automat la **demiterea de drept a organelor de conducere** ale acelei organizații sindicale.

De asemenea, prin aceeași lege, vom stabili proporția optimă și numărul maxim de persoane care pot face parte din structurile de conducere, **în funcție de numărul de membri** ai organizației.

Pentru ca o organizație sindicală să fie cu adevărat puternică, va trebui ca statul să redea tuturor membrilor din conducerea sindicatului acea imunitate în fața angajatorului (pierdută pe vremea guvernului Emil Boc) prin care acestora nu li se pot desface contractele individuale de muncă și nu pot fi sancționați pentru necorespondere profesională pe perioada îndeplinirii mandatului. Vom garanta această protecție necesară independenței sindicale, fiind pregătiți, dacă va fi cazul, să introducem aceste texte fundamentale în noua Constituție pe care dorim să o adoptăm.

SPORT, TURISM

Tuturor ne place când, în urma unor concursuri internaționale, auzim imnul României pentru că un sportiv de-al nostru a urcat pe cea mai înaltă treaptă a podiumului. Trebuie să fim conștienți că, pentru a avea parte de cât mai multe astfel de clipe cu care să ne mândrim, va trebui să alocăm fonduri substanțiale pentru sport. Rezultatele vor fi întotdeauna pe măsura investițiilor. Ideal ar fi să asigurăm în permanență bugete decente pentru toate disciplinele sportive, deoarece performanța nu apare peste noapte. De exemplu, David Popovici a obținut rezultate extraordinare într-o perioadă în care înotului i-au fost alocate sume nesemnificative. Din declarațiile acestuia reiese că nici în prezent acest sport nu beneficiază de finanțarea pe care o merită.

Spre deosebire de alte țări, România nu obține venituri mari din turism, deoarece acesta nu a constituit o prioritate pentru guvernanți. Vom adopta o strategie mai agresivă în promovarea turismului, participând la toate târgurile internaționale de profil, deoarece acest sector poate deveni o sursă puternică de alimentare a bugetului de stat.

POLITICA EXTERNĂ

Este o șansă extraordinară că România face parte din două organisme fundamentale precum NATO și Uniunea Europeană, iar partidul nostru va face totul pentru să rămânem membri ai celor două structuri.

România va încerca să aibă relații bune cu toate țările lumii. Vom urmări, de asemenea, să avem relații foarte bune cu țările vecine, cu toate statele membre NATO și cu toate țările membre ale Uniunii Europene.

De asemenea, România va urmări să aibă relații excepționale cu Regatul Unit al Marii Britanii, SUA și China. Nu putem uita nicio clipă sprijinul oferit țării noastre de Majestatea Sa Regele Charles al-III-lea, acesta fiind motivul pentru care trebuie să acordăm o atenție deosebită relației diplomatice cu Regatul Unit.

Dacă vom găsi înțelegere, România va încerca să redeschidă cu Federația Rusă problema Tezaurului. În funcție de cum vor evolua lucrurile pe această temă, relația cu Rusia va fi reevaluată.

La întâlnirile periodice de la nivelul Uniunii Europene sau NATO, România va trebui să susțină ferm interesele poporului român și să nu permită adoptarea unor hotărâri care nu țin cont de acestea. Până în prezent, am avut senzația că reprezentanții noștri nu au promovat aceste interese naționale, așa cum au făcut, de exemplu, Ungaria sau Polonia.

CULTURĂ

Cultura este extrem de importantă deoarece reprezintă tezaurul cel mai de preț al unui popor; prin ea ne definim identitatea națională.

În pofida acestei importanțe, atât la noi cât și la alte țări, la întocmirea bugetului statului, când se ajungea la cultură, nu mai erau bani solicitați. Nu văd de ce nu ni s-ar întâmpla și nouă acest lucru dacă am ajunge la putere.

Deși nu cunoștem în detaliu bugetele solicitate de Ministerul Culturii, vom realiza o prioritizare a proiectelor care impun o rezolvare urgentă, iar fondurile pentru acestea trebuie identificate și alocate cu prioritate.

Promitem că, dacă vom ajunge la putere, vom aloca acestui domeniu o sumă mai mare decât cea din anul precedent, luând în considerare, în mod evident, și rata inflației.

AU PLECAT DINTRE NOI, NEAPRECIAȚI LA ADEVĂRATA LOR VALOARE

1)Una dintre personalitățile mondiale care considerăm că ar merita respectul nostru infinit — în special al celor care au trăit în Europa de Est — pentru ceea ce a făcut și pentru că ne-a redat libertatea, a fost Mihail Gorbaciov. Dacă nu ar fi existat el, credem că și astăzi am fi auzit la televiziunea română sloganuri de tipul: „La al nu știu câtealea Congres / Ceaușescu reales!”. După ce a făcut mult bine omenirii, nu a beneficiat măcar de un minim respect: în Rusia nu a avut parte nici măcar de funeralii naționale, iar în momentul actual nu avem cunoștință să existe în lume o localitate, o stradă sau un premiu care să-i poarte numele, în semn de apreciere pentru binele imens pe care ni l-a făcut.

Dacă partidul nostru va prelua guvernarea, vom iniția demersuri oficiale pentru atribuirea numelui lui Mihail Gorbaciov unor străzi, localități sau monumente. Este un gest prin care ne exprimăm profunda recunoștință — chiar dacă tardivă — față de cel datorită căruia astăzi respirăm aerul libertății.

Chiar dacă el s-a declarat ateu (neavând altă alternativă în calitate de lider al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice), a fost botezat creștin-ortodox. Dacă vom ajunge la putere, vom iniția discuții cu conducerea Bisericilor Ortodoxe — inclusiv cu Patriarhul Ecumenic de la Constantinopol, Patriarhul BOR și Patriarhul Rusiei (deși aici este mai greu, din cauza legaturilor stranse pe care le are cu Putin) — pentru a analiza posibilitatea ca Mihail Gorbaciov să fie propus pentru canonizare în calendarul ortodox. Suntem convinși că Biserica se va opune în prima fază, având în vedere regulile actuale după care își desfășoară activitatea. La fel de convinși suntem că orice lucru poate fi schimbat dacă există o forță populară semnificativă ca urmare a unor petiții. Cunoaștem că una dintre condițiile cele mai dificile pentru declararea

sfințeniei este săvârșirea unei minuni post-mortem. Totuși, Mihail Gorbaciov a făcut minuni în timpul vieții pentru atâta lume căreia i-a redat libertatea. Considerăm că un astfel de impact istoric eliberator poate echivala cu o minune.

Aceste lucruri nu pot fi înțelese decât de cei care s-au născut și au trăit în timpul comunismului. Pentru ceilalți este mult mai greu de înțeles.

2) O altă personalitate care a murit fără a beneficia de respectul cuvenit a fost Claus von Stauffenberg (CVS), care, la data de 20 iulie 1944, a plasat o servietă cu explozibil sub biroul lui Hitler. Deși atentatul a eșuat, considerăm că CVS merită mult mai mult respect pentru curajul de a încerca să facă un bine (conștient sau inconștient) întregii omeniri.

În momentul de față, în lume mai există state totalitare care nu organizează alegeri libere recunoscute internațional, unde nu există democrație, iar drepturile omului sunt încălcate. Aceste state constituie un potențial pericol pentru întreaga omenire. În condițiile în care știința a avansat atât de mult încât, cu ajutorul tehnologiei moderne, este aproape posibil să se citească gândurile oamenilor, devine din ce în ce mai greu ca forțele interne din acele țări să îi poată înlătura pe conducătorii lor, avizi de putere.

Dacă l-am omagia pe CVS așa cum ar fi fost firesc (conform exemplului de mai sus), ar fi posibil ca alte persoane curajoase din interiorul acestor state dictatoriale să încerce să își schimbe liderii aflați la putere de zeci de ani. Chiar dacă acțiunile lor ar eșua, sacrificiul suprem nu ar fi în zadar, având un dublu impact:

- a) Numele lor ar intra în Panteonul marilor eroi ai omenirii care au încercat, la fel ca CVS, să schimbe în bine destinul propriei națiuni și al întregii lumi;
- b) Ar transmite un mesaj puternic conaționalilor care, într-o bună zi, ar putea reuși să își înlătura conducătorul dictator.

DIVERSE

1) Deși nu reprezintă o prioritate absolută a programului nostru de guvernare, ne propunem să reglementăm, printr-o legislație adecvată, diferențierea limitelor de viteză pe drumurile publice în funcție de experiența și istoricul conducătorilor auto. Considerăm că obligarea tuturor șoferilor de a circula cu aceeași viteză pe anumite porțiuni de drum, indiferent de competențele lor, nu reflectă realitatea din trafic. Nu pot fi asimilați conducătorii auto începători cu cei care dețin permisul de conducere de zeci de ani, au parcurs sute de mii de kilometri și au un istoric curat, fără accidente rutiere.

Pentru această din urmă categorie – șoferi cu o experiență de minimum 10 ani și zero accidente din vina lor – propunem introducerea unor clase de „Bonus de Viteză”: B10, B20, B30, B40 și B50. De exemplu, deținerea unui bonus de tip B30 îi va permite conducătorului auto să circule

cu o viteză maximă cu până la 30 km/h mai mare decât limitele generale prevăzute de Codul Rutier.

Procedura de obținere a bonusului:

Conducătorii auto eligibili vor achita o taxă de examinare și vor susține o probă practică riguroasă într-un poligon auto specializat (sau pe un simulator circulație cu un autoturism obligatoriu dotat cu transmisie manuală). Traseul de testare va include:

- Porțiuni înguste de carosabil, delimitate de stâlpi flexibili din cauciuc, unde lățimea drumului depășește lățimea autoturismului cu maximum 0,5 metri;
- Succesiuni complexe de viraje, rampe și pante;
- Apariția imprevizibilă, din unghiuri moarte, a unor ținte artificiale (simulând pietoni sau animale), cu scopul de a măsura timpii de reacție ai șoferului.

Algoritmul de calcul al bonusului:

Dacă traseul este parcurs fără nicio eroare tehnică, se înregistrează Timpul Consumat (TC) și se compară cu Timpul Standard (TS) – acesta din urmă fiind timpul necesar parcurgerii traseului respectând strict limitele actuale de viteză, stabilit de Poliția Rutieră. Bonusul se calculează după formula:

$$\text{Bonus} = (100 - TC \times \frac{100}{TS})$$

Rezultatul se rotunjește inferior la cea mai apropiată decadă (treaptă de 10).

Exemplu de calcul: Dacă (TS) stabilit de autorități este de 300 de secunde, iar candidatul parcurge traseul în 220 de secunde, rezultatul va fi:

$$(100 - 220 \times \frac{100}{300}) = 100 - 73,33 = 26,67 \text{ Prin rotunjire inferioară, se obține clasa } \mathbf{B20}.$$

Această inițiativă este inspirată de realitatea infrastructurii rutiere din anumite regiuni (cum sunt localitățile din Banat, Ardeal), unde clădirile sunt retrase la distanțe mari de axul drumului, vizibilitatea este excelentă, iar limita generală de 50 km/h penalizează nejustificat șoferii experimentați.

Menționăm că statutul de beneficiar al unui astfel de bonus atrage și o responsabilitate sporită: în cazul implicării într-un accident rutier din culpa sa, șoferul deținător de bonus va suporta sancțiuni contravenționale sau penale cel puțin duble față de cele prevăzute de legea generală. Dacă un conducător auto care deține un astfel de bonus comite o contravenție legată de viteză, acesta își va pierde automat statutul special, iar bonusul va fi anulat pe loc, independent de amenda primită.

2) În prezent, legislația rutieră din România aplică un principiu de „toleranță zero” absolută privind consumul de alcool la volan.

Orice valoare identificată de aparatele de testare, oricât de nesemnificativă sau reziduală (de exemplu, sub 0,10 mg/l în aerul expirat), atrage sancțiuni administrative aspre: suspendarea permisului de conducere pentru 90 de zile și amenzi substanțiale.

Limita actuală de 0,00 mg/l nu face distincția între consumul voluntar de băuturi alcoolice și prezența unor cantități reziduale biologice generate de alimente uzuale (fructe fermentate, lactate, chefir), utilizarea unor medicamente (siropuri de tuse pe bază de alcool) sau a produselor de igienă orală.

Această abordare rigidă plasează România într-o minoritate restrictivă la nivel continental.

Majoritatea covârșitoare a statelor membre ale Uniunii Europene impun o limită legală de 0,5 g/l alcool pur în sânge (echivalentul a aproximativ 0,25 mg/l în aerul expirat) pentru conducătorii auto standard.

La noi, în România, sute de mii de ore de muncă ale Poliției Rutiere și resurse financiare uriașe din sistemul de medicină legală sunt irosite anual pentru gestionarea cazurilor cu alcoolemii infime, care nu afectează în mod real capacitatea neuro-motorie a șoferului.

Dacă Partidul DAR va ajunge la putere, dorim să modificăm limita de alcool în sânge pentru conducătorii auto la 0,5‰ (grame/litru în sânge), așa cum este în majoritatea statelor UE.

Se va menține toleranță zero (0,0‰) exclusiv pentru categoriile vulnerabile sau cu risc crescut: șoferi începători (cu o vechime mai mică de 2 ani) și conducători auto profesioniști (transport de mărfuri, persoane sau regim de taxi).

Considerăm că numărul mare al accidentelor de circulație nu este cauzat de nivelul alcoolemiei, ci vina trebuie căutată în altă parte. De exemplu, la sfârșit de săptămână, când mulți români vor să se bucure de zilele libere și pleacă într-o minivacanță, taman atunci cei de la drumuri se apucă de lucrări de modernizare a carosabilului. După ce un conducător auto este deja stresat după o săptămână de serviciu, mai este stresat și de faptul că trebuie să stea ore bune în trafic, circulând foarte lent din cauză că se fac lucrări la drumuri. Vom obliga companiile constructoare de autostrăzi și drumuri naționale să execute lucrările majore de asfaltare pe timp de noapte, după modelul statelor din vestul Europei, pentru a nu bloca traficul turistic și comercial în weekend.

Numărul accidentelor de circulație este invers proporțional cu calitatea infrastructurii rutiere. Ca să avem mai puține accidente, trebuie să avem și șosele mai bune, dar să se evite efectuarea lucrărilor la sfârșit de săptămână.

Dragi prieteni,

Vă mulțumim din suflet pentru timpul și atenția pe care le-ați acordat acestor pagini. În acest scurt program, nu am așezat doar simple promisiuni electorale, ci am pus pe hârtie viziunea noastră pentru o Românie mai dreaptă. Am vrut să demonstrăm că acolo unde există voință politică reală și unitate, lucrurile chiar se pot schimba în bine.

De câte ori nu ați auzit în jur resemnarea: „*Nu se mai poate face nimic, totul e pierdut*”? Noi refuzăm să credem asta. Nu pretindem că deținem adevărul absolut, dar avem credința fermă că măsurile propuse pot aduce acea schimbare de substanță pe care o așteptăm cu toții. Mai mult, știm că acest program nu este perfect și că el poate deveni mult mai bun cu ajutorul ideilor și experienței dumneavoastră.

Dacă ideile noastre au rezonat cu sufletul dumneavoastră, vă rugăm din inimă să nu le păstrați doar pentru sine. Vorbiți despre acest program cu părinții, copiii, rudele sau prietenii apropiați. Rugați-i și pe ei să dea mesajul mai departe. Pentru a învinge un sistem învechit, avem nevoie ca vocea noastră să ajungă în fiecare casă. Schimbarea adevărată nu vine de la sine, ea se naște și se apără la urne, printr-un vot masiv și conștient.

O bătălie politică curată are însă nevoie și de resurse. De aceea, ne adresăm celor care au o situație materială mai stabilă și cred în drumul nostru: orice sprijin financiar din partea dumneavoastră contează uriaș. Fiecare leu donat în contul bancar de pe coperta acestui program sau de pe site-ul www.partiduldar.ro va fi folosit în deplină transparență și strict conform legii, pentru a ne face auziți la radio, televiziune și prin materiale tipărite.

Suntem conștienți că România se confruntă și cu alte probleme majore pe care nu le-am putut detalia aici. Dar dincolo de soluții scrise pe hârtie, o țară se reconstruiește cu oameni. **De aceea, marea noastră rugămintă nu este doar să ne votați, ci să veniți alături de noi. Deveniți membri ai Partidului DAR.**

Avem nevoie de energia dumneavoastră, de corectitudinea dumneavoastră și de dorința de a lăsa copiilor noștri o țară de care să fim mândri. Haideți să nu mai fim doar spectatori la propriul destin. Haideți să scriem viitorul împreună!

Cu prețuire și speranță,
Echipa Partidului DAR

=====

Membrii fondatori ai Partidului Democrație, Adevăr, Românism sunt:

Galbenu Vasile, Galbenu Dorin și Galbenu Paul

JURĂMÂNT

Subsemnatul/(a), cu domiciliul în localitatea, județul, de profesie, în calitate de membru al Partidului DEMOCRAȚIE, ADEVĂR, ROMÂNISM, jur astăzi,, cu mâna pe Biblie, pe memoria înaintașilor mei și pe propriul meu viitor, următoarele:

- **Că nu mă voi alătura** acestui partid în scopul de a mă îmbogăți ilegal sau de a obține alte foloase materiale necuvenite, ci din dorința de a contribui la respectarea legilor și la funcționarea normală a instituțiilor în România;
- **Că, în eventualitatea în care voi activa** într-o instituție publică, nu voi cumula din fonduri publice venituri lunare nete superioare celor ale Președintelui României;
- **Că nu voi tolera** nicio fraudă legată de concursurile de angajare la stat sau de licitațiile publice și că, dacă voi lua cunoștință de astfel de ilegalități, voi sesiza de îndată organele de poliție sau parchetul;
- **Că nu îmi voi folosi** influența sau funcția pentru a ajuta rudele, prietenii ori alte cunoștințe să obțină venituri ilegale din bani publici;
- **Că nu voi solicita și nu voi accepta** mită și că nu voi tăinui actele de corupție săvârșite de alte persoane;
- **Că voi respecta** deciziile și linia stabilită de organele de conducere ale partidului, în vederea ducerii la îndeplinire a Programului politic DAR;
- **Că în întreaga mea activitate** politică și administrativă voi urmări EXCLUSIV binele general al poporului român.

Semnătura,

Așa să-mi ajute Dumnezeu!